

עַל פְּתֻגְמֵי אוֹרֵייתָא אַבְל אִם ח"ו אָדָם עוֹבֵר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, הָהִיא עֵבִירָה סְלָקָא קַמֵּיהּ, וְאָמְרָה אֲנָא מִפְּלַנְיָא דְעֵבֵד לִי אוֹתָהּ הֵעֵבִירָה נִבְרָא מִמְנָה מִלֵּאךְ רַע וְעוֹלָה וְאוֹמֶרֶת לִפְנֵי הַקִּב"ה אֲנִי מִפְּלוּנִי שַׁעֲשֵׂה אוֹתִי, וְקוֹדֶשָׁא בְרִידָה הוּא מְנִי לָהּ, וְקִיִּמָּא תִּמְזֵן לְאַשְׁגָּחָא בָּהּ, לְשִׁיעָצָאָה לִיהּ וְהַקִּב"ה מְצִיב אוֹתָהּ לִפְנֵי הַשְּׂגִיחַ בַּהּ כְּדֵי לְכַלּוֹתָהּ אִם לֹא יִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. הָהִיא הוּא דְכְּתִיב וְזֶהוּ שְׂכָתוֹב, (דְּבָרִים ל"ב) וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנְאֵץ הַתַּחֲזֹק רוּגוֹזוּ וּמֵאֵס בָּהֶם מִפְּעַם בְּנִיּוֹ וּבְנֹתָיו. מֵהוּ וַיֵּרָא מֵהָרָא וְהַתַּחֲזֹק רוּגוֹזוּ. הָהִיא דְקִיִּמָּא קַמֵּיהּ אֵת אוֹתָהּ הֵעֵבִירָה הָעוֹמֶדֶת לִפְנֵי.

תָּב בְּתִשׁוּבָה, מֵה פְּתִיב וְאִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה אִזְ עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה הַתִּשׁוּבָה מֵאִיר אֹרָה בְּמִקּוֹם הָהוּא וּמֵעֵבִיר הַפְּגָם הָהוּא, וְאִז מֵה כְּתוּב (שְׁמוֹאל ב' י"ב) גַּם יְהוָה הֵעֵבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. דְּאֵעָפֵר הָהוּא חוֹבָא מִקַּמֵּיהּ, בְּגִין דְּלֹא יִסְתַּכַּל בֵּיהּ הַקִּב"ה מֵעֵבִיר אֵת אוֹתָהּ עֵבִירָה מִלִּפְנֵי כְּדֵי שְׁלֵא יִרְאֵה אוֹתָהּ. לְאוֹטְבָא לִיהּ כְּדֵי לְהִיטִיב לְאוֹתוֹ אָדָם. וְעַל דָּא וְזֶהוּ שְׁבִיקֵשׁ מִשֶּׁה רַבְּנֵי מַהֲשִׁי"ת אֵל תִּפְּנֵן אֵל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ אֵלֵא יַעֲבִיר אֵת הַקְּטִיגוֹר הַנִּבְרָא מִהַחֲטָא מִלִּפְנֵי שְׁלֵא יִרְאֵה אוֹתוֹ עוֹמֵד לִפְנֵי וְיִתְחַזֵּק רוּגוֹזוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכֵן מֵהָכָא מִשְׁמַע, דְּכְּתִיב, (יִרְמִיָּה ב') אִם תִּכְבְּסִי בְּנֶתֶר וְתִרְבִּי לָךְ בּוֹרִית נִכְתָּם עֲוֹנְךָ לִפְנֵי הָעוֹוֹן עֲדִין עוֹמֵד לִפְנֵי כְּכַתֵּם שְׁאִינוּ מִתְּכַבֵּס וְאִינוּ עוֹבֵר, הִרִי שֶׁהַחֲטָא עוֹמֵד לִפְנֵי ית' וְכִמוֹ שְׁבִיאֵר רַבִּי חִיָּא.

האשה אשר נתת עמדי משמע שאדם וחיה נבראו בגוף אחד

רְבִי יוֹסִי זְעִירָא, עָאֵל קָמִיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי יוֹסִי הִקְטִין נִכְנַס

לפני רבי שמעון ללמוד ממנו **יֹמָא חַד אֲשַׁכְחִיה דִּיהוָה יְתִיב**

וְקֵאָרִי, כְּתִיב יום אחד מצאו שהיה יושב ודורש על מה שכתוב, (בראשית ג)

וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי הִיא נָתַנָּה לִּי מִן

הָעֵץ וְאוֹכַל. מִשְׁמַע דְּאָדָם וְחַיָּה כְּחֵדָא אֶתְבְּרִיאוּ,

וּבְגוּפָא חֵדָא מפסוק זה משמע שאדם וחיה נבראו כאחד בגוף אחד. **דְּכְתִיב**

אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, וְלֹא כְּתִיב אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי שהרי כתוב אשר

נתת עימדי כלומר יחד ממש ולא שכבר הייתי ואז נתת לי, **אָמַר לֵיהּ, אֵי הֵכִי,**

וְהִכְתִּיב שאלו רבי יוסי אם כך הוא והרי כתוב גם שחנה אמרה לעלי הכהן (שמואל

א א) **אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְעָבַת עִמָּכָה בָּזָה. וְלֹא כְּתִיב הַנִּצְעָבַת**

לְפָנַיךָ ובודאי אין הכוונה שנבראו יחד ואם כן גם באדה"ר שאמר עימדי אין הכרח

לומר שנבראו יחד. **אָמַר לֵיהּ** השיב לו רשב"י, **אֵי כְּתִיב הַנִּצְעָבַת**

עִמָּךָ, הָוָה אֱמִינָא הֵכִי, כְּדְכְתִיב אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, אם

חנה היתה אומרת לעלי הכהן אני האשה הנתנת עימך הייתי מדייק שנבראו יחד וכמו באדם

הראשון שאמר אשר נתת עימדי שמשמע שמשעת נתינה היו יחד **אֲבַל הַנִּצְעָבַת**

כְּתִיב אבל כאן היא אמרה הנצבת עימך ופירושו שעתה היא נצבת עימו ולא משעת

נתינתם.

אדם וחוה נבראו אחור באחור

אָמַר לַיהוָה, וְהָא כְּתִיב שאל רבי יוסי את רשב"י והרי כתוב (בראשית ב)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבַדּוֹ
וְאֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כַּנְּגִדוֹ. אֶעֱשֶׂה לוֹ הַשְּׂתָא ומשמע אעשה לו עכשיו
ולא היתה עימו קודם לכן. **אָמַר לַיהוָה הֲכִי הוּא וְדָאִי** השיב לו רשב"י ודאי
כך הוא שהאשה נבראה יחד עם האדם, **וְהָאָדָם לְבַדּוֹ הָוָה, דְּלֹא הָוָה**
לַיהוָה סְמִיךְ מְנוּקְבִייהָ, בְּגִין דְּהָוָה בְּסִטְרוֹי כְּמָה
דְּאֻקִּימָנָא אלא שהאדם היה לבדו בלי עזר ממנה כי היתה דבוקה בצלעותיו כמו
שביארנו שנבראו תחילה אחור באחור. **וְכֵן דְּאָמַר אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר, הֲכִי**
הוּא ומה שאמר הקב"ה אעשה לו עזר כך היא הכוונה שאתקן אותה שתהיה לו עזר,
דְּלֹא כְּתִיב אַבְרָא לוֹ עֵזֶר שהרי לא כתוב אברא לו עזר דמשמע בריאה
חדשה אלא היא האשה המחוברת אליו אעשה ואתקן שתהיה לו לעזר, **בְּגִין**
דְּכְתִיב, (בראשית ה) **זָכַר וַיִּנְקְבָהּ בְּרָאם** ומשמע שנבראו כבר זכר ונקבה
ואין צריך לברוא נקבה עכשיו. **אַבְל אֶעֱשֶׂה כְּתִיב. וְכֵן אֶעֱשֶׂה.**
אֲתַקֵּן. מִשְׁמַע דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל לָהּ מִסִּטְרוֹי כי
הקב"ה הפיל תרדמה על האדם ונסר את חוה מאחוריו, **וְתַקֵּין לָהּ בְּתַקוּנָא,**
וְאֵייתִי לָהּ קַמִּייהָ ותיקן אותה בתיקוניה ותכשיטיה והביאה לפני אדם הראשון.
וְכַדֵּין אֲשַׁתְּמַשׁ אָדָם בְּאַנְתִּיתִיהָ, וְהָוָה לַיהוָה סְמִיךְ ואז
השתמש אדם באשתו והיתה לו לעזר.

יופיו של אדה"ר ככסא של קשר עליון ומיופיה של חוה האירו ש"ע נהורין מא"א

וְתַנִּינָן, שְׁפִירוּ דְאָדָם קְדִיתִירָא דְקִיטְרָא עֲלָאָה יופיו של

אדם הראשון היה כסא של קשר עליון, **מְזִיִּהָרָא דְנִהָרָא** המאיר

מאור עליון והיינו שהאיר מפרצופי האצילות שהם כסא לאור הא"ס. **שְׁפִירוּ**

דְחָוָה, דְלָא הוּוּ יְכָלִין פֶּל בְּרִיין לְאַסְתַּכְּלָא בְּהַ יופיה של

חוה לא היו כל הבריות יכולים להסתכל בה כי היו מאירים בה ש"ע נהורין שבפני אריך.

וְאַפִּילוּ אָדָם לָא הָוָה אֲסִתְּכַל בְּהַ, עַד הָהוּא זְמַנָּא

דְחָאבוּ, וְאַעֲדִיָּאת (ס"א וְאַעֲדִירַת) שְׁפִירוּ דְלְהוּן ואפילו אדם הראשון

לא היה יכול להסתכל בה עד אותו הזמן שחטאו והסתלק מהם היופי העליון. **בְּרִין**

אֲסִתְּכַל בְּהַ אָדָם, וְאַשְׁתְּמוּדַע בְּהַ לְשִׁמְשָׁא בְּהַ ואז הסתכל

בה אדם והכירה לשמש עימה. **הָרָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו שכתוב, (בראשית ד)

וַיַּדַּע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ. וַיַּדַּע: בְּכֹלֵא. וַיַּדַּע:

בְּתִשְׁמִישׁ. וַיַּדַּע: דְּאַשְׁתְּמוּדַע בְּהַ וְאַסְתְּכַל בְּהַ קרא

לתשמיש בלשון ידיעה כי ידע בה בכל דבר מה שלא היה יכול להסתכל בה קודם לכן, ואז

ידעה בתשמיש, אחרי שהסתכל בה והכירה.

אסור לאדם להסתכל ביופי של אשה

וְתַנִּינָן, אָסִיר לִיָּה לְבַר נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא בְּשְׁפִירוּ

דְּאַנְתְּתָא, בְּגִין דְלָא יִיְתִי בְּהִרְחוּרָא בִישָׂא

הלימוד היומי

לע"נ אביגיל בת שרה ע"ה